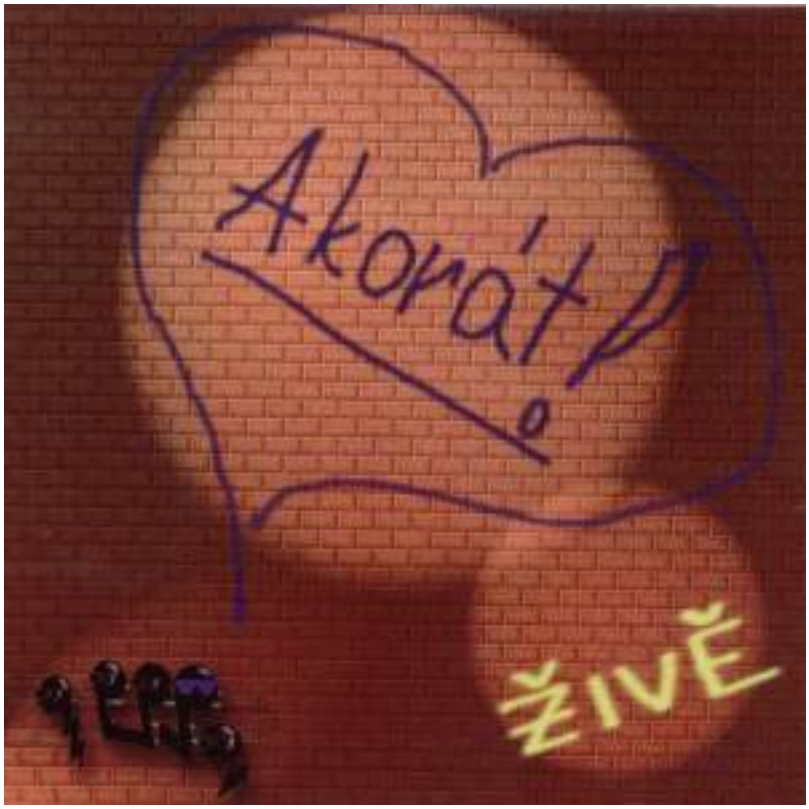
Napsal uživatel Šaolín
Středa, 01 Listopad 2000 01:00

Opravdu prakticky je pojmenován premiérový demosnímek budějovické skupiny Akorát. "No věřil bys, že to cédéčko je celý nahraný v obejváku", ptal se mě nedávno Tom Dvořák, producent skupiny. Nevěřil. Zvukař Petr Bludička Hájek odvedl v tomto směru opravdu profesionální výkon.

Ale od začátku. Akorát, jak zřejmě víte (abych vás nepodceňoval), je jedna ze dvou úspěšných odboček jihočeské folkové jedničky (tedy jedničky v kategorii od dvaceti do čtyřiceti let - vezmeme-li v úvahu věkový průměr Nezmarů), Folkšoku. Vše má na svědomí Honza Franc, který dal dohromady nejen skvělé muzikanty, ale především výborné vokální dívčí duo, Margaretu Holmanovou a Veroniku Pešlovou. Všichni tři výše jmenovaní umělci se taky svorně na demu dělí o sólové party a k tomu skvěle sekundují Jirka Švehla na housle, Michal Pitra na baskytaru a Tomáš Douda na akustickou kytaru. Honza Franc samosebou obsluhuje další kytary a v několika písních také klávesové nástroje.

Na demonahrávce jsou příjemné melodické folkové písničky, žádná kopírka, žádné extravagance, prostě originální harmonická muzika. Hned první song posluchače lehce dezorientuje - jmenuje se totiž Že nejsem akorát - ale jinak je jejich výběr celkem šťastný. Překvapil mě jen jejich počet, myslím že dvanáct kousků je na demo až až. Malou poznámku bych měl také k dramaturgii písní. Demo, jak všichni víme, slouží především k nahánění sponzorů a pořadatelů festivalů, a tak všechny pecky by měly oproti běžné desce být pokud

možno na začátku. Konkrétně se to zde týká třeba písně Otazníky, kterou považuji za jednu z nejlepších na demu a která je přesto až devátá. Těžko si představit dramaturga nějaké přehlídky, který by se dostal mezi záplavou dalších cédéček tak daleko. Naštěstí pražský Petr Bohuslav Otazníky našel a s úspěchem je občas v rádiu pouští. Na druhou stranu musím uznat, že i úvodní píseň nebo druhá Zpověď jsou také poměrně silné, a tak je vlastně všechno v pořádku. Osobně se mi pak ještě velice líbí čtvrtá Dokonalý Blues, pátá Líná i šestá Smutnej muzikant, která mě mimo jiné zaujala také pěkným textem. Texty obecně jsou předností Akorátu, škoda jen, že z jinak hezkého bookletu jsem se nedozvěděl jejich autora, stejně jako mi zůstal utajen autor hudby. Na nahrávce je také jedna cikánská, Opoštáry sável a dvě převzaté "hitovky", Oh baby, baby od Marty Kubišové a Slunečnice od Inky Zemánkové. U druhé jmenované mě nejprve zarazilo zajímavé aranžmá, ale při bližším ohledání jsem si řekl, že proč ne a vrhl se do tance. Velmi sympatický je také třívteřinový bonus track, který jsem soukromě nazval "Řechtaj se tam jak koně".

Abych to shrnul, kdybych byl tedy ten již zmíněný dramaturg, skupinu Akorát bych na vaši přehlídku určitě doporučil. A to také především díky demonahrávce, které jsem již vyhradil ve své polici místo mezi těmi nejoblíbenějšími. A vám, pokud se nemůžete dočkat nějakého klubového koncertu nebo festivalu, bych doporučil, abyste si jejich nahrávku také pořídili. Zde je mailová adresa souboru: akoratc.b@atlas.cz. A pokud jste se stále ještě nerozhodli, zkuste přeladit do naší rubriky Zpievanky, kde máte možnost právě v tomto měsíci si jednu z jejich písniček poslechnout. Báj, báj.